

Anul seringii

Ioan Popa

Seri râncede cedează acelor de pin
Sub orizonturi reci, morboase,
Seri ce-apun în carne și oase
Ca dinții de șarpe plini de venin

Regi călare pe firicele de praf,
Prin saloane fac salturi mortale,
Pariuri seriale în cuceriri carnale,
Lăsându-și coroana ca dar la epitaf!

Lumânări și cruci proiectate-n tavan,
Câini ce latră în cârpe a jale,
Unduiri de linii albe, sinusoidale,
Turtite de-un sunet prelung pe ecran...

Trompete de îngeri în țipăt de salvare,
Călăi ce ascut ace de seringi,
Turmele de vite răstignite-n chingi
Își așteaptă, blânde, însemnul pe spinare!

Știința, parșivă, vrea neputința să-nvingă
Prin surprindere, fără nicio amânare,
Grăbită la măritiş, ca o fată mare,
Dar în loc de buchet c-o mare seringă!